

JO, L'ARTISTA

REPTE #11 REGINA GIMENEZ

Amb el suport de

Organitza

Has pensat mai en la possibilitat de ser artista? Però què cal fer per ser-ho? Nosaltres creiem que n'hi ha prou en eixamplar les possibilitats de la *imaginació*.

A través de la imaginació podem *pensar* altres maneres de veure allò que ens envolta, i *explicar* les nostres idees ja sigui a través de la paraula (poesia, narrativa...), del treball amb diversos materials (pintura, dibuix, ceràmica, teixit...), o fins i tot, a través del propi cos (dansa, performance, música...).

JO, L'ARTISTA us proposa un seguit de reptes creatius a resoldre, de forma individual o en família, utilitzant llapis de colors i fang, però també macarrons, farina, lleties, la pròpia veu o el moviment del cos. Tot s'hi val!

Us anirem enviant consignes clares i senzilles. Us demanem resoldre-les fent ús de la imaginació amb allò que tingueu al vostre abast. Us convidem a veure com les van resoldre artistes contemporanis.

Us atreviu? Comencem!

REGINA GIMENEZ

Regina Gimenez (Barcelona, 1966) va començar a estudiar pintura a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, on ara és professora. Des de molt jove, es va sentir atreta per les enciclopèdies i llibres antics de geografia, socials o astronomia, i també per els llibres d'arquitectura moderna (una altre de les seves passions).

Com a pintora, es mou a mig camí entre l'**abstracció geomètrica** i la figuració simbòlica. I ho expressem així perquè la seva pintura no es basa en aspectes realistes, sinó més aviat en aquells símbols i convencions socials que inventem per facilitar la nostra comunicació. Penseu per exemple en un mapamundi, en una constel·lació, en les òrbites dels planetes, en triangles que són muntanyes o en línies que són rius...

Més enllà de la bellesa de les seves composicions, **Regina Gimenez** aposta per una concepció lúdica de l'art on la síntesi gràfica juga un paper fonamental, tot posant en joc la nostra capacitat per reconèixer un llenguatge simbòlic que, alliberat ja de la seva funció, es transforma en pura **imaginació**.

REPTE #11

- *Observa* amb atenció l'interior on estàs ara mateix. Potser estàs a casa teva; a la teva habitació, o a la cuina, al balcó o al jardí, si en tens; o potser estàs a la teva escola, a l'espai de l'aula o al patí. En canvi, potser estàs a un parc, o a la muntanya, o al costat del mar. El primer suggeriment que et volem fer és que intentis simplificar les formes que hi veus. Pensa en geometries. Veuràs que tot està ple de línies, de cercles, de quadrats, de triangles...
- Ara et proposem que intentis explicar el lloc només amb línies bàsiques. *Fixa't* per exemple en les alçades dels mobles, o en les diferents mides de totes les rodones que tens al teu voltant. Això et permetrà fer un **pictograma** del teu espai.
 - Un cop ho tinguis, *aplica* els colors d'una manera lliure. Pots pintar segons les teves emocions, o segons els colors que t'agradaria que tingués cada forma. Tu decideixes!! Ningú més ho farà igual que tu. La teva **imaginació** farà que aquest **pictograma** deixi de ser-ho per a convertir-se en un dibuix únic. Ja no dona cap informació, ja no és útil, i per això es troba en l'àmbit de la fantasia i de l'art.
- Quan el tinguis, *penja-ho* a la paret. Pensa que una de les millor maneres de gaudir d'un dibuix, és penjar-lo a la paret i mirar-lo sempre que vulguis.

Penja a Instagram una fotografia del teu repte etiquetant **#reptejolartista** i **@art.santcugat**, o fes-nos-la arribar per correu electrònic a **casaaymat@santcugat.cat**.

Aquest repte ha estat ideat i redactat per David Armengol, comissari independent, amb la col·laboració de l'equip del servei educatiu d'**art.santcugat**.

Fixa't com ho ha fet la **Regina Gimenez** en la seva sèrie d'obres titulades **Geometria còsmica**. En aquest cas, l'artista es va fascinar amb les imatges del cosmos d'un llibre antic sobre l'univers. Com si es tractés d'un collage, ella va anar agafant les formes que li agradaven i les va alliberar de la seva informació. Després del seu procés artístic, **Geometria còsmica** ja no ens ajuda a conèixer els noms dels planetes i les constel·lacions, però en canvi ens permet veure la seva essència des de l'àmbit de l'art. En un exercici constant de macro (l'univers) a micro (una pintura, un dibuix), **Regina Gimenez** juga amb les escales i les formes. En el fons, **Geometria còsmica** sembla un joc de construccions capaç d'imaginar infinites possibilitats mitjançant tota una sèrie de formes preconcebudes. Veiem planetes, òrbites, cometes. En definitiva, veiem el món i, a la vegada, ens alliberem d'ell.

Geometria còsmica, 2012
Tècnica mixta sobre paper o tela

L'any 2012, **Regina Gimenez** va mostrar al Museu d'Art de Tarragona l'exposició ***Símbols convencionals***, una exposició on el mapamundi servia com a eix central d'un treball pictòric que es nodria de forma i color, però també de retalls de fotografies propis del món de l'arquitectura moderna que apareixien alliberats de la seva ubicació geogràfica. Així, els mapamundis de l'artista abandonaven la seva coherència en favor de la intuïció, l'atzar i la fantasia.

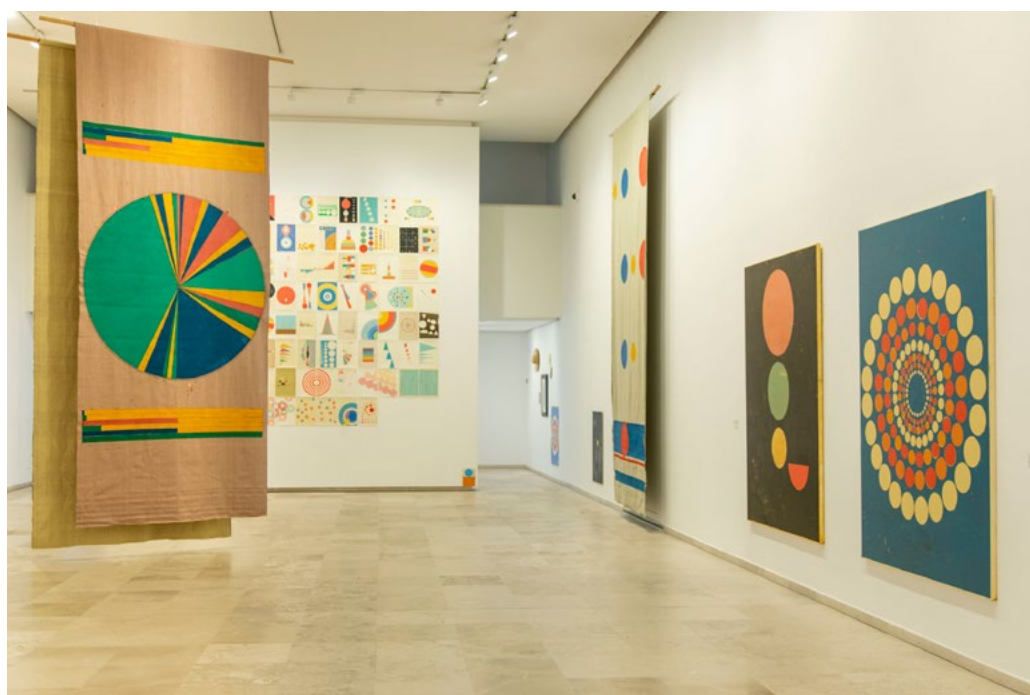
Símbols convencionals, 2012
Museu d'Art de Tarragona

El sol i la taula, 2019
Can Palauet, Mataró

El sol i la taula (2019) és una altra exposició individual de **Regina Gimenez** on es pot apreciar molt bé l'evolució formal del seu treball. La mostra va tenir lloc a Can Palauet, Mataró, i permet veure com l'artista surt en aquest cas de la pintura per endinsar-se en altre registres com l'escultura, la instal·lació i, fins i tot, incorpora registres lúdics de caràcter més processual i performatiu. En aquest sentit, i prenent com a punt de partida una imatge antiga dels planetes del Sistema Solar, l'artista incorpora tot un espai relacional amb taules circulars que reproduïxen les mides dels planetes i regles per a dibuixar.

Per últim, *Iremos al sol* (2020), al Patio Herreriano de Valladolid és la seva exposició més recent. Aquí l'artista ofereix un desplegament - formal i conceptual - del seu treball, on dialoguen dibuixos petits, pintures de format mitjà i grans teles penjades del sostre que transformen l'exposició en una gran escenografia. En aquest cas, les formes inspirades en el cosmos dialoguen amb d'altres provinents de gràfics circulars propis del món estadístic, o de referències territorials derivades de l'àmbit de la geografia. En definitiva, veiem, amb plaer, com la convenció es dilueix per donar pas a la càrrega emocional, i gairebé hipnòtica, de la lliure combinació de forma i color.

Iremos al sol, 2020
Patio Herreriano, Valladolid

[Aquí](#) pots veure un vídeo sobre la mostra.

Per acabar, només voldríem compartir una cita molt maca del filòsof i col·leccionista de pedres francès Roger Caillois que pertany a un assaig titulat **Pedres**. Ell deia que, en la nostra mirada, tot és qüestió d'**escala**, i que “**tota pedra és muntanya en potència**”. Si apliquem aquesta sentència a l'obra de **Regina Gimenez** ens trobem amb una idea similar: tot cercle és un planeta.

Cita llibre Caillois:
Roger Caillois. **Pedres**. Ed. Días Contados, 2011

GLOSSARI

Abstracció geomètrica — Es tracta d'un llenguatge abstracte que insisteix en la geometria, i que per tant s'allunya del gest subjectiu de l'artista. Dins la història de l'art, es situa en certes manifestacions abstractes dels anys 20 del segle passat, i destaquen artistes com Piet Mondrian, Kazimir Malevich o Wassily Kandinsky. En aquest tipus d'abstracció a la recerca d'una objectivitat pura es trobarien també els llenguatges artístics promoguts per la Bauhaus que tant interessaven a **Regina Gimenez**.

Imaginació — Capacitat humana de representar mentalment successos, històries o imatges de coses que no existeixen en la realitat, i que van ser reals però ja no estan presents.

Pictograma — És un signe clar i esquemàtic que representa un objecte real, una figura o un concepte. La seva funció és sintetitzar un missatge que ens informa més enllà dels idiomes. Per exemple, les senyals de tràfic, o el símbol dels lavabos en els espais públics.

Escala — És la relació de proporció entre les dimensions reals d'un objecte i les del dibuix que el representa. L'escala ens permet entendre coses molt grans i coses molt petites.